

ved Sagens Behandling paa den Maade, men dette anfører jeg kun, for at vise, at der er dem, som mene, ligesom jo Udvalgets Fleertal har vedkjendt sig den Mening, at der ikke for Dieblisset er Anledning til at forfølge denne Sag videre. Hvis der er flere, der dele den Anskuelse, og den skulde vinde Majoritet her i Salen, da skal Sagen derfor ikke være glemt; men paa den anden Side vil jo denne Lov, om den gaaer videre, have en lang Vej at vandre, og paa denne Vej vil de Bestemmelser dert, som man har Betænkeligheder ved, kunne forbedres og modificeres, saaledes at jeg, da Sagen kun er til anden Behandling, ikke vil tage det Ansvar paa mig, med nogen særdeles Styrke at fraraade Sagens videre Gang, thi jeg erkjender, at det har sine store Vanskeligheder at ordne denne Sag, og, uagtet det er meget tvivlsomt, om der nu for Dieblisset er nogen særdeles stærk Trang dertil, er der dog atter Saameget, som kan tale for Sandsynligheden af, at en saadan Trang kan indtræde, at det er et temmelig stort Ansvar at fraraade Sagens videre Gang. Det kan ikke nægtes, at der, naar denne Lov kommer ud som gjældende alene for Landet, vil indtræde en meget væsentlig Forskiel mellem Land og Kjøbstad, og den mere sikrede Afgang, som Folk paa Landet, der blive huusvilde, vil have til at faae en Bolig af en vis Beskæftenhed, som de iverveien kunne læse sig til i Loven, hvorledes den skal være, kan maaskee bidrage Noget, til at skaffe en større Søgning ud paa Landet af saadanne Folk, der let kunne blive huusvilde — jeg erkjender meget godt, at en dygtig Arbejder ogsaa er udsat derfor, men det er jo dog klart, at Mange af dem, som let blive huusvilde, undertiden ere Folk, der endog af deres egen Forsørgelsescommune anbringes paa et andet Sted — det vil sige ved Understøttelse underhaanden —, for at de skulle kunne soutenere sig der, indtil de der erhverve Forsørgelsesret, og det er da ofte mod en saadan Bestræbelse, at den Commune, hvori de søge at skaffe sig Forsørgelsesret ved at opholde sig der den fornødne Tid, atter anvender en Kamp, for at fordrive dem derfra. Nu tror jeg, at i denne Kamp, som saaledes kan opstaae, er det rimeligt, at denne Lov vil

gjøre Endeel, hvilket jo ogsaa er Lovens Hensigt og i mange Retninger meget forsværligt, og saaledes vil det blive vanskeliggere at drive saadanne Folk tilbage fra at erhverve sig Forsørgelsesret i et Sogn, hvor de ikke have havt den, hvoraf jo vistnok vil fremkomme en større Bebyrdelse for Landcommunerne end for Kjøbstadcommunerne, end tidligere har været Tilfældet, og jeg maa derfor ansee det, som et af de ærede Medlemmer af Udvalgets Minoritet har anført, at Communerens Stilling vil blive bedre ved nærværende Lov, for overmaade tvivlsomt. Derimod vil jo rigtignok de trængende Individuers Stilling blive sikrere, naagt jeg ikke bestemt vil sige, at den vil blive bedre, thi jeg troer, at i mange Tilfælde vilde Communerne allerede nu kunne forskaffe Leiligheder, der ere ligesaa gode som den, der nævnes i denne Lov, og det er atter en af de Vanskeligheder, der er ved at ordne dette Forhold i en stor Detail.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjæret af følgende Medlemmer: Jespersen, Frølund, Skau, Boserup, N. Pedersen, Broberg, Grønberg, Neergaard, Fuglede, Witth, Lunde, Lykke, Steen, C. A. Hansen, og Wilkens.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutningsbegjæringen forkastet med 40 Stemmer mod 26.

Formanden: Jeg skal da slutte Forhandlingerne for idag, og opgive Dagsordenen for næste Møde, som vil finde Sted imorgen Kl. 12, saaledes:

- 1) Valg af 5 Medlemmer til det Fællesudvalg, der skal nedfattes i Anledning af Forslag til Lov om en forandret Lidsbestemmelse i § 4 af Loven af 4de Juli 1850 om Afløsning af det Pligtarbejde, der, forinden Rundgjørelsen af 27de Mai 1848, er betinget af Huse og Boliger paa Landet.
- 2) Bedtagelse af Behandlingsmaaden for det fra Landsthinget oversendte Udkast til Lov angaaende Rigsdagsvalgene paa Færøerne.
- 3) Bedtagelse af Behandlingsmaaden af Forslag til Lov, hvorved Skolelærerne fritas